

Og alt folket sa: Amen!

Neida, dette er ikke bedehusland. Det er Lars Oftedals avis, Stavanger Aftenblad anno 2012. Anledningen er 11. mai og en ikke uventet meldingen om Ryfast. Maken til dogmatisk jubel skal det letes lenge etter. Hallelujaropene kommer tett som hagel fra mediehuset i Nykirkebakken. Men, forteller avisen oss alt, sier virkelig alt folket amen?

Selvfølgelig ikke. Med mindre fete typer, og reduserte fonter, finner vi både ordføreren i Strand og han i Forsand. De er motstandere av prosjektet, og de anser ikke slaget for tapt. De to må her nøye seg med relativt beskjedne sidekommentarer. Men nå har de noe mer konkret å forholde seg til. Tiden for hemmelighets-kremmerier er over.... eller?

Dager går før de som virkelig rammes kommer til orde. Avisen velger seg intervjuobjekter som det passer seg på dagen som tydeligvis er stor for Magnhild Kleppa. Hun har bestemt seg, og åpner porten til det forjettede landet på andre siden av fjorden. Og jeg som i min naivitet trodde det var Stortinget som skulle mene noe om dette. Ikke ministeren jeg anså som inhabil. Hvor demokratisk er det? Har vi nok en minister som nå må stå skolerett? Denne gang på grunn av sær og privat saksbehandling.

Jeg skal ikke gjenta alle argumentene mot Ryfast-prosjektet. Vi kjenner disse. De er mange og vektige. Ryfast er et politikervillet prosjekt. Folk flest ønsker andre løsninger. Valgresultatet sist høst i kommunen med potensial for størst andel Ryfast-tilhengere, forteller litt om det. Alle leserbrevene og alle nettdebattene supplerer inntrykket. Det hjelper bare ikke mot det politiske flertallet. Det er standhaftig. Vi skryter gjerne av det norske demokratiet. Og ledende politikere sier vi vil ha mer demokrati. Men hva er det for noe?

Vi skal vise finfølelse for hendelsen som avstedkom ordene "mer åpenhet og mer demokrati". Og Ryfast blir kanskje litt prosaisk. Jeg drister meg her bare til å se hva ministeren med lokal tilhørighet har skjønt av begrepene. Demokrati og åpenhet.

Anser ikke slaget for tapt Vi skal ha respekt for hendelsen kan det komme overraskelser. For mi-
Allerede før jul i fjor, fikk departementene for finans og samferdsel den siste kvalitetssikringen. Og skal vi tro ekspertene fra Holte Consulting og Vista Analyse, bes ministrene legge bort Ryfast-prosjektet. Finn på noe annet, sier analytikerne. Sikkert vel vitende om flere, bedre og økonomisk sikrere alternativer. KS2 rapporten Magnhild fikk i julepresang, har hun skjult så godt råd er, for å slippe offentlig debatt. Hun mislikte ekspertenes klare tale. Scenen, konklusjonen og jubelen hos Statens Vegvesen sist fredag var bare en del av det taktiske spillet. Som altså Aftenbladet ukritisk valgte å klubbe gjennom før Stortinget har sagt sin mening.

Betydningen et Ryfast får for resten av Rogaland, har vi bare sett starten på. Prosjektet vil binde oss økonomisk i overskuelig framtid. Ikke minst driftskostnadene vil merkes lenge. Og det vil ha betydning for samferdselsløsninger i hele fylket. Forsandordførers drøm om tunnel til Frafjord, er for lengst borte fra plankartet og Høgsfjord-fergens endelikt kjenner vi. Skjønt her kan det komme overraskelser. For ministeren. Også ekspertene mener det. Et ferskere eksempel er veien som skulle knytte sammen Finnøy og Hjelmeland kommuner. Den skal ikke lenger føres helt fram til Børøy i Hjelmeland, fordi den da fort vil kunne true økonomien i Ryfast.

Det er et flertall av de politikerne vi har hatt å stemme på som vil Ryfast. Eller vil de bare ha en løsning, uansett? Er ikke det, selv for Aftenbladet, et spinkelt grunnlag for en løsning, når selv ekspertene forkaster prosjektet?

Sigbjørn Johnsen, finansministeren, godkjenner fordi det er rogalendingen sjøl som skal betale med bompenger. Dette i en situasjon hvor flere viktigere prosjekter av den typen er på vei. Er det ingen grense for hva næringsliv og menigmann kan pålegges av dyre bompengeløsninger, uten at det hemmer bevegelsesbehovet, og bremser utviklingen? Eller er det noen her lokalt som tror at også dette treet kan vokse helt inn i himmelen?